

FRAȚII GRIMM

lect pentru oameni și cărți

SCUFITĂ ROSIE

Ilustrații de ȘERBAN ANDREESCU

PRESTIGE
KIDS

Q

fost odată o fetiță zglobie și drăgălașă, pe care o iubea oricine de cum o vedea.

Dar mai dragă decât oricui îi era ea bunicii, care nu știa ce daruri să-i mai facă. Odată, bunica îi dărui o scufiță de catifea roșie și pentru că-i stătea tare bine fetiței, care nici nu mai voia să poarte altceva pe cap, o numiră de atunci Scufița Roșie.

Într-o zi, maică-sa îi zise:

- Scufiță Roșie, ia, bagă-n coșuleț bucata asta de cozonac și sticla asta cu vin și du-le bunicii, e bolnavă și slăbită și bunătățile astea o să-i ajute să-și mai vină în puteri!

D

a', vezi de pleacă mai înainte de-a se lăsa zăpușeala și caută de mergi frumos, să nu te abați din drum; altfel, cine știe, de alergi, ai putea să cazi și să spargi sticla și, atunci, bunicuța cu ce o să se mai aleagă? Iar când o fi să intri în casă, nu uita să-i dai bunicii „bună dimineață!” și vezi să nu înceapă a-ți umbla ochii prin toate ungherele!

- Așa am să fac!, îi făgădui Scufița Roșie și-și luă rămas bun la plecare.

B

unica locuia în pădure, cam la vreo jumătate de ceas depărtare de sat. Și de cum intră Scufița Roșie în rariștea codrului, numai ce-i ieși înainte lupul. Dar Scufița Roșie nu știa ce lighioană rea e lupul și nu se temu defel când îl văzu.

- Bună ziua, Scufiță Roșie!, iî zise el.

- Multumesc frumos, lupule!

